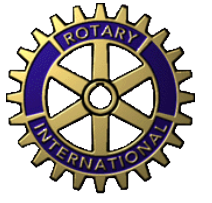

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2012 - 2013

Sakuji TANAKA (UR Bşk.)

Sait FEYZİOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Akın TIRYAKIOĞLU (.Guv.Yrd.)

Tarih: 04.06.2013

Toplantı No: 1791

Bülten No: 1409

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

Merhaba Sevgili Dostlar;

Bu haftaki toplantımızda yine Uluslararası bir ortamdaydık. Bulgaristan Aitos kulübünden 6 misafirimiz, yine Bulgaristan Pyrgos Rotaract kulüpten 1 misafirimiz ile bir süredir Edirne’de ikamet eden Lorach İnternotional’ dan 2 misafirimiz vardı.

Bulgaristan’dan gelen dostlarımız önümüzdeki dönem projelerini anlattılar beraber çalışmak için ayrıntılı bilgi ile tekrar bizimle olacaklar.

Alman dostlarımızın Edirne’de kalma süreleri sona erdi kulübümüzle vedalaştılar kendilerine bundan sonraki yaşamlarında mutluluklar diliyorum.

Bir kez daha devir teslim törenimizin 25 Haziran’da olacağını hatırlatıyorum. Dostlarımızın tatil planlarını bu tarihi göz önünde bulundurarak yapmalarını rica ediyorum.

1-2 Haziran’ da yapılması planlanmış olan Bölge Konferansımız ileri bir tarihe ertelendi bu konuda bilgi geldiğinde sizlerle paylaşacağım.

Geçmiş Dönem Başkanımız gelecek Dönem Guvernör Yardımcımız Muzaffer MEMİŞ’ in Rotary ile ilgili bilgilendirme sunumunu önümüzdeki hafta izleme şansına sahip olacağız.

Önümüzdeki hafta görüşmek dileğiyle.

Halil ALTUĞ

Bültenimiz 6 sayfadır

MİSAFİRLERİMİZ

Mitko GEORGİEV	Bulgaristan Aitos Rotary Kulübü Gelecek Dönem Başkanı
Todor DEMİRKOV.	Bulgaristan Aitos Rotary Kulübü Geçmiş Dönem Başkanı
Şaban MUTTALİBOV	Bulgaristan Aitos Rotary Kulübü Üyesi
İvan İVANOV	Bulgaristan Aitos Rotary Kulübü Üyesi
Sinan ÇETE	Bulgaristan Aitos Rotary Kulübü Üyesi
Dilan GEORGİEV	Bulgaristan Pirgos Rotaract Kulübü Üyesi
Ümit ÖZYAPICI	İşadamı
İsmail UZUN	Çocuk Doktoru
Anjelika MESSER	Almanya Lörrach İnternational
Reinhard MESSER	Almanya Lörrach İnternational

MAZERETLİ ÜYELERİMİZ

Gürkan KÖMÜRCÜ – Hasan ALTUNTAŞ – Reşat AYAN

ARAMIZDA GÖREMEDİKLERİMİZ:

Cengiz TUĞLU - İsmet AÇIKGÖZ – Recayi ARAN – Tarık ETKER

DEVAM DURUMU

66.67

MUTLU GÜNLERİMİZ

11.HAZİRAN Armağan AYAN Doğum Günü KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **11.Haziran.2013 Salı ROTARY EVİN de**

Başkan : Halil ALTUĞ

Sekreter +Gel.D.B.: Bülent EGELİ

Sayman : Reşat AYAN

Üye : İsmail GÜMÜŞDERE

Geç.D.B. : Muzaffer MEMİŞ

Bülten irtibat : Faruk ETKER

Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

edirnerotary@gmail.com - **www.edirnerotary.com**

EDİRNE ve TATARLAR.

Edirne'de, şehir stadyumu ile belediyeye ait kullanılmayan elektrik fabrikasının yerlerinde, Tatarlar veya Tatarhaniler mezarlığının olduğu bilinmektedir (Peremeci, 1939:387). Bu durum, Tatarlar'ın Edirne merkezinde de kalabalık bir nüfusa sahip olduklarını göstermektedir. II. Murad, Kırım Türkleri arasında başlayan kargaşa ve mücadeleden kaçan bilginlere kucak açmış ve bir çok Tatar bilim adamı Edirne'ye gelip yerleşmiştir. Yukarıda belirttiğimiz Edirne'deki Tatarlar (Tatarhani- Zindanaltı) mezarlığında, Kırım'dan gelip Edirne'ye yerleşmiş ve burada ölmüş bir çok Tatar bilgin ile halkına ait mezar taşı bulunmaktaydı³ (Peremeci, 1939: 118-139). Söz konusu mezar taşlarının en erken tarihlisinin XV. yy.ın ilk yarısından kalmış olması, yukarıda da ifade ettiğimiz gibi, Tatarlar'ın Edirne ve çevresine oldukça erken bir tarihte gelip- yerleşmeye başladıklarını göstermektedir. Ayrıca, XVIII. yy. başlarında Kırım Hanlığı ile Ruslar arasında başlayan sorunlar ve savaş nedeniyle, Kırım Hanlarından Selim Giray Han yardım almak amacıyla, o sıralarda Edirne'de ikamet eden Osmanlı padişahlarına gelip- gittiklerinde, Edirne'nin Karaağaç bölgesindeki Timurtaş (Demirtaş) Paşa çiftliğindeki Merzifonlu Kara Mustafa Paşa'nın yaptırmış olduğu sarayda konaklamıştır. Hatta, Kırım'da hanlık yapmış bir çok Han'ın; Kırklareli, Saray, Vize, Çatalca gibi yerlerde öldükleri ve buralara gömüldükleri de bilinmektedir (Peremeci, 1939: 389- 390).

Cemil Gürleyik'in katkısı ile

Taş" ile "Yazı"yı Buluşturan Medeniyet; "Osmanlı Mezar Taşları".

Çok eski değil,bizim kuşağın yaşadıkları yıllar.Az çok teknoloji ile iç içe sayılırız,ancak bu teknolojik çılgınlık başımızı döndürüyor,bu kadarına gerek var mı diye düşünüyorum.Şairin dediği gibi basit yaşayacaksın basit,amam mümkün mü?Kapıldık gidiyoruz bir teknolojik rüzgara,sonumuz hayırlı olur inşallah.Bizim çocukluk ve gençliğimizde bu sayılanların hepsi de mevcuttu,, şimdiki gençlere bunların birçoğu komik ve belkide inanılmaz gelmeside doğaldır,,

O ZAMANLAR ÇOK GÜZELDİ BİR ZAMANLAR...

(Bakalım aşağıdakilerden hangileri sizin de hatıralarınızda yer etmiş)

- * Çocuklar doğduğunda telefon başvurusu yapılırdı. (Telefon sırası 8-10 yılda gelirdi)- 1970-80
- * Telefonun ve radyonun üzerine dantel örtü konurdu. - 1960
- * Gazocağı ve tel dolabımız vardı. Annem, tıkanan gazocağını, ucunda tel olan bir aletle açmaya çalışırken habire söylenirdi.- 1955
- * Banyoda tuhaf bir soba vardı ve tuhaf bir yakacakla ısıtılırdı. 1950- 60
- * Banyomuz kurnalıydı, hamam tasımız vardı. - 1950
- * Plastikleri çıkmadan önce tuvalette takunya bulunur ve herkesin ayağına olması için en büyük numara seçilirdi. -1950- 70
- * Okul kapısında ayva, şam tatlısı macun şeker, susamlı şeker, pamuk helva,kestane satılırdı. 5 kuruşa ince bir dilim şam tatlısı alırdık. - 1950-55
- * İlkokulda ABD yardımı sandviçler ve balıkyacağı hapları dağıtılırdı.
- * Renkli patiskadan dikilme beli lastikli külotlarımız vardı. Artık yünlerden örülen fanilalara, nazardan korunmamız için muska takarlardı! - 1945- 50-55
- * Okul açılacağı zaman Sümerbank ayakkabıları alınır, çok sevdiğim modeller için de bayram beklemem söylenirdi. - 1950- 60
- * Bayramlarda kıyafetlerimiz ve yeni ayakkabılarımız başucumuzda dururdu.Bazılarımız koynuna alır, yatardı. - 1955
- * Uyduruk oyuncaklarımız vardı. Hatırlı bir kişiden çok güzel bir oyuncak araba veya bebek geldiği zaman, bozulmaması için kaldırılır, bize verilmezdi! Biz ona, o bize bakardı. - 1950- 60
- * İlkokulda sepet kadar kurdele takardık. Ne kadar kabarık ve büyük olursa o kadar makbuldü. 2 kafa gezerdik. - 1945-50-55 (Tafta kurdela; janjanlıydı...)
- * Babalarımızın gömlek yakaları, bizim okul yakalarımız, Pazar akşamları kolalanırdı. Balina korduk dik durması için. - 1950-60
- * Genellikle herkes Pazar günleri yıkanırdı! Banyo merasimle yanar, çamaşır değiştirilirdi! - 1955
- * Ecnebi filmlere aydın aileler, Türk filmlerine de fakirler ve eğitimsizler giderdi. - 1950-60
- * Akşam 18.00 seansı tercih edilirdi. - 1955- 65
- * Filmler, sokak sokak dolaşan arabalardan bağırarak duyurulur, reklamı yapılırdı. - 1955
- * Sokaklardan,yoğurtçu,yorgancı,kalaycı,dondurmacı,eskici,bileyci,sülükçü(!) geçerdı. - 1940-50-60
- * Bozacı, lehimci, baltacı Bekçimiz, postacımız, ayvaz, vs 25 kuruşa bisiklet kiralılar "Şans, kader, kısmet, talih, niyet 5 kuruş" diye bağırarak ve yuvarlak delikleri kazıtarak ilkel piyango çektiren çocukların peşine Fareli Köyün Kavalcısı gibi takılırdık. - 1955
- * Her evin en güzel ve en büyük odası misafir odası olarak ayrılır, kapısı kapatılırdı. Sonra da tüm aile küçük bir odaya tıklılır, hayat geçirilirdi. - 1950-60
- * Radyo en kıymetli eğlencemizdi. Orhan Boran ve Yuki kaçırılmazdı.Uğurlugil ailesindeki Arap Bacı'ya herkes hayrandı. - 1960-65
- * Radyo tiyatrosu sayesinde tüm klasikler ezberimize girmişti. Haluk Kurdoğlu, Semih Sergen ve Işık Yenersu'nun sesine âşıktım. Genellikle Kerim Afşar,Tomris Oğuzalp esas oğlan ve esas kız olurdu. - 1960
- * Türk Sanat Müziğini kentliler, Türk Halk Müziğini de köylüler dinlerdi. - 1950-75
- * İlkokulda okuma bayramı, kurdele bilmezdik. Herkes okurdu, kimse de bayram etmezdi. - 1950-70
- * Aşı oluncağı zaman tek iğne ile neredeyse koca sınıf bitirilirdi. Aids henüz çıkmamıştı, eşcinsellik duyulmamıştı. - 1950-60-65-70

- * İsveçli sarışın güzeller güzeli May Britt ile çirkinler kralı zenci Sammy Davis Jr evlendiğinde yer yerinden oynamıştı.
- * Okulda Kürt, Türk, Ermeni, Yahudi, köylü, şehirli bilmezdik. Kimse kimseye böyle garip soru sormaz, merak dahi edilmezdi. - Yarım yüzyıl öncesi
- * Herhangi bir sebeple götürülen hediye paketini açmak, geleneklerimize aykırıydı, ayıptı. Misafir gidince ilk iş onu açmak olurdu. - Yarım yüzyıl
- * Misafirlikte ne kadar aç olursanız olun, ikram tabağındakileri bitirmek de ayıptı. Görgülüler bir lokma mutlaka bırakır, görgüsüzler hepsini yedi. - 1950-60
- * Dondurma mayıs sonunda çıkar annem temmuza kadar izin vermezdi. - 1945-55-65
- * Sokakta oynarken en sevdiğimiz yiyecek, bir dilim taze ekmek üzerine sana yağı ve toz şekerdi. - 1960-70
- * Kaçık çoraplar, çektirilmek için tuhafiyeciye götürülür, ertesi günü alınırdı. - 1955-60-65
- * Külotlu çoraptan önce tüm kadınlar jartiyer kullanır, yaşlılar baldırlarına lastik takardı. - 1950
- * 60'lı yıllarda evlenen her genç kızın çeyizinde mutlaka 1 adet baby doll bulunurdu.
- * Fotoğraflarda gülmek laubalilikti. Pek çok kişinin düğün resimleri cenaze törenlerini andırırdı. Ağır, vakur ve ciddi olmak önemliydi.
- * Anneler, vapurda, trende, otobüste rahatlıkla bebek emzirirlerdi.
- * Yazlık sinemalara battaniye ve minderlerle gidilir, çekirdek çitlenirdi. Arad frigo buz satılırdı. Pahalı olduğu için babam almazdı. - Doğrudur!
- * Çarşıda, pazarda anne babamızdan bir şey istemek ayıptı. Ancak sorulursa yanıtlardık. Canımız istediği halde çoğunlukla da red ederdik. Evet...
- * Her gencin en kıymetli eşyası Dual pikaptı. Plak almak için harçlık biriktirirdik. Bazısı...
- * Defter kitap kaplama kâğıtları ya kırmızı ya da mavi olurdu.
- * Gazete kâğıtlarından kese kâğıdı yapar, undan yapılmış tutkalla yapıştırırdık. Evet...
- * "Bir maniniz yoksa anneler bu akşam size gelecek" bir teklif değil, bir kararın iletilmesi gibiydi. Bu soruya 'hayır' demek mümkün değildi, adetlerimize göre ayıptı. Önemli bir program varsa(bilet, başka ziyaret vs) derhal iptal edilir, aile telaş yumağına dönerdi.

Ne güzelmiş değil mi? Güzeldi!

İrfan ERETEN'in katkısı ile

Yıl, 1887... Gazetecinin biri, Victor Hugo'ya soruyor:

"Eserleriniz ve siz bugüne de çok olumlu eleştiriler aldınız, çok övüldünüz. Bunlar arasında sizi en çok hangisi hoşnut etti?"

Hugo anlatıyor: "Karlı bir kış gecesi idi. Eş dostla yiyip içmiştik. Mesafe kısa diye, evime yaya olarak dönüyordum. Fena halde sıkışmıştım. Hızlı adımlarla, malikanemin bahçe kapısına vardım. Kapı kilitliydi. Var gücümle uşağıma seslendim: 'İgoooooooooor!' Defalarca haykırmama karşın İgor'un beni duyduğu yoktu. Sidik torbam Atlas Okyanusu büyüklüğüne ulaşmıştı. Altıma kaçırmak üzereydim. Yaşlılık işte. Çaresiz, bahçe duvarına yanaştım, etrafa bakındım, görünürde kimse yoktu, düğmelerimi çözdüm ve su dökmeye başladım.

Tam o sırada arkamda bir at arabası durdu. Hiç kıpırdamadan, sessizce işiyordum. Arabacı nefret dolu bir sesle:

'Seni haddini bilmez, buruşuk o... çocuğu! O işediğin, Sefiller'in yazarı Victor Hugo'nun duvarıdır!' dedi.

İşte, hayatımda duyduğum en iltifat dolu söz buydu."

Yurdun TANERGÜÇLÜ

Şile, Marmara bölgesinin Çatalca-Kocaeli bölümünde yer alan, İstanbul iline bağlı bir ilçedir. Doğuda Kandıra, batıda Beykoz, güneyde Pendik ve Gebze , kuzeyde ise Karadeniz ile çevrilidir. *Şile kelimesi, Yunanca yaban çiçeği anlamına gelir.* Rakımı 126 metre olan Şile'nin yüzölçümü 755 km²'dir. İlçenin yüzölçümünün %79'u orman, %10'u tarım alanı, %11'i diğer alanlardan oluşmaktadır. Şile, hafif kıvrımlı küçük köy ve doğal plajların yer aldığı, 60 km'lik sahil şeridine sahiptir. Göksu, Şile Kabakoz ve Yeşil Çay önemli akarsulardır

İlçede yerleşim Cilalı Taş Devri'ne dayanmaktadır. Kefken ile Bulgaristan sınırı arasındaki Karadeniz sahil kesiminde yapılan tarih öncesine ilişkin çalışmalarda, özellikle Epi-Paleolitik döneme ait bir çok konak yeri ve işlik tespit edilmiştir. Buluntu yerlerinin sayısındaki artıştan, buzul sonrası dönemde (yaklaşık M.Ö. 12000 ile 6000 arasında) Karadeniz kıyı şeridi üzerinde, önemli bir nüfus yoğunluğunun olduğu açıkça görülmektedir. **İstanbul'un en eski buluntu yerleri arasında, Şile'nin Ağva ve Sahilköy(Domalı) köyleri bulunmaktadır.**

Yerleşim, Antik Çağ'da iki defa istilaya uğramıştır. Birinci istila, eski Yunanlıların Pers seferinden geri dönüşlerinde, komutanları Xenophon tarafından, ikincisi de, kıyı şeridini takip ederek ilerleyen Roma komutanı Lucullus tarafından gerçekleştirilmiştir. Roma döneminin izleri hala Şile'de görülmektedir. Doğu Roma İmparatoru Diokletianus zamanında (284-305), İnkeşe, Sofular gibi Şile mağaraları ilk inanan Hristiyanlar için doğal korunaklar olmuştur

Türkler, *Kutalmışoğlu Süleyman Şah ile 1090 senesinde Şile'yi ele geçirmişlerdir. 1097 senesinde ise 1. Haçlı orduları Şile'yi Selçuklulardan geri almıştır. Şile'nin geri alınması ancak Yıldırım Beyazıt döneminde mümkün olmuştur. Şile, I. Dünya Savaşı'na kadar 500 yıl boyunca, Türkler'in yönetiminde kalmıştır.* Daha sonra, İstanbul'un işgaliyle birlikte İngilizler'den cesaret alan Rumlar, Şile çevresine yerleşerek, Dumlupınar Zaferine kadar işgallerini sürdürmüşlerdir

19.yy. Osmanlı kayıtlarına göre Şile kazası, 1846'da Zaptiye Müşirliğine, 1876'da Dersaadet Şehremaneti'ne, 1877'de ise Zaptiye Nezaretine bağlı Üsküdar Mutasarrıflığına bağlıdır. 1924'de bütün sancaklar (mutasarrıflık) vilayet yapıldığında Şile'nin Üsküdar'a bağlılığı devam etmiştir. 1926'da yapılan yeni düzenlemeyle Üsküdar kaza haline getirilip, İstanbul vilayetine bağlanınca, Şile kazası da Üsküdar'la aynı yapı içinde yer almıştır. Şile, Cumhuriyetin kuruluşu ile oluşturulan ilk belediyelerden biridir. (1923

Şile Kalesi, Şile Feneri, yerleşimin önemli tarihi değerlerindendir. İlçenin simgesi olan Şile Feneri, Türkiye'nin en büyük, dünyanın da ikinci büyük feneridir ve 1860 yılında Sultan Abdülaziz tarafından inşaa ettirilmiştir. Şile, Onbir göller vadisi, Kumbaba Tepesi, Ağlayan Kaya gibi zengin doğal güzelliklere de sahiptir.

Her yıl geleneksel olarak kutlanan **Şile Bezi Kültür Ve Sanat Festivali**, Şile ve Şile halkı ile özdeşleşmiş ve bir gelenek haline gelmiştir. Türkiye' de kültür festivalleri arasında özel bir yeri olan bu etkinlik, her yıl Temmuz ayının son haftası tertip edilmektedir

